

פניני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת רחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

פְּרֻשֶׁת בְּחֻקֵי תִי - פִּי הֵם חַיִּינוּ

"אם בחקתי תלכו (ויקרא כו,ג)"

טיבו של אדם. כאשר יש שעת מבחן, כאשר עוזבים את בית הכנסת או בית המדרש - ופונה כל איש לדרכו בחיים, או אז, אפשר להבחין בהבדל: יש מי וקם על רגליו ומי אין לו. מי האיש אשר כל משב רוח קל מפיל אותו, ומי האיש אשר איתן מושבו ושום רוח שבעולם, אינה יכולה להזיזו.

הרמב"ן, באיגרת המוסר לבנו, כותב: "כאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר, אשר תוכל לקיימו". אדם ניכר בהתנהגותו כאשר נפגש עם נוף אנושי שאינם לפי רוחו ואינו נמנה עמם ואינו חלק מהם, הציון למבחן ייקבע בהתאם להתנהגותו ולעמידתו הנחושה על עקרונותיו, היותו עקבי בנתיב דרכו. אדם אשר לא בורח ממקום חיותו וממקום טבעו.

הגמרא בברכות (יז ע"ב): "מרגלא בפומיה דרבא [היה שגור בפי רבא] תכלית חכמה תשובה ומעשים טובים, שלא יהיה אדם קורא ושונה ובוטט באביו ובאמו וברבו ובמי שהוא גדול ממנו בחכמה ובמניין, שנאמר: ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עשיהם (תהלים קיא,י)". מדברי רבא אנו למדים עיקרון יסודי ומרכזי ביותר בחיי הלומד תורה, שכל מטרת החכמה והלימוד אינה אלא כדי שתהיה החכמה חלק בלתי נפרד ממנו. שישנה בע"ה את יסודו ואת טבעו ואישיותו בהתאם להשג' חכמתו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

מבאר 'אור החיים' הקדוש: מהי משמעות המילה "תלכו"? משמעו, שיש לאדם הלומד ועוסק בתורה לשלב את ההלכות עם ההליכות. התורה צריכה להיות נר לרגליו וללוות את הלומד בכל עת ובכל פעולה ובכל מקום, יש לצעוד על פי ההנחיות הניתנות בתורה, והיא תשמש לנו כפרספקטיבה. אדם הלומד בבית המדרש מגלה ומחדש פנים בתורה, ואילו ברחוב פושט צורה ומתנהג בניגוד ללימודו, הרי שעושה את התורה פלסטר. עלינו לקחת את התורה כאורח חיים, שהתורה תלווה אותנו גם מחוץ לבית המדרש, התורה צריכה לבוא לביטוי בכל צעד ובכל שעה של יהודי גם בלכתו בדרך.

אתם היושבים בבית המדרש ולומדים או בבית הכנסת ומתפללים, לכאורה לא ניכר כל הבדל ביניהם. אבל, בשעת המבחן- בשעת המעשה ההבדל ביניהם גדול מאוד. ואמרו משל לקבוצת אנשים, שהיו מסובים ליד שולחן. כל זמן שישבו, אכלו ושתו - לא ניכר כל הבדל ביניהם. אך, משסיימו את סעודתם, קמו כולם והלכו, וכאשר ראו, שאחד מהמסובים ממשיך לשבת במקומו, לאחר הצצה מתחת השולחן נודעה הסיבה, ונכחו לדעת, כי האיש הינו ל"ע קטע רגליים שאינו מסוגל ללכת. דווקא אז ניכר ההבדל בינו לבין יתר האנשים, שישבו עמו.

על פי משל זה לימד הג"ר נחום זאב זצ"ל בנו של הסבא מקלם, כיצד ניתן לעמוד על

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ארז מזרחי וב"ב חגי פרזול וב"ב ימיש כדורי מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב נטלי בת יונת יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה אמנון בן מזל- פרנסה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש שגית בת רותי שמואל אימן בן אסתר זרי ציון ומאיר אברהם וב"מ גלית בת מסודי עובדיה בן נעימה אליהו ישי בן ז'ילה גילה נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בן רבקה רונן אברהם וב"מ

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר אילן בן ג'ולייט חגית בת ז'ילה גילה נימה בת נאוה פנינה בת עליזה יוסף בן רוחמה רונית בת סימי סיון בת אסתר תמר בת דליה רינה בת רחל יהודה חי בן עליזה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה אליהו מזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה אורטל זינה בת אירית שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"ל צ' הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יעקב חי בן מרגלית שליט"א הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה ז'ילה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה אורן בן מזל נעם יצחק בן רחל ברכה אקבאל בת נושפארין חנה בת הדסה יפה בת שפיה יפה בת שרה - הצלחה תמר פורטונה בת מיהה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונאבאר אורה בת גוהר רחל בת זוהרה איריס אהובה בת שרה אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה שלו בן מזל פחימה יהודה אריה בן רחל ברכה נחום בן כיריה דולב בן איריס אהובה - רפואת הנפש נעמי בת רחל כל עם ישראל

19/05/2012		כ"ז אייר תשע"ב	
פרשת בחוקותי			
הפטרה: ה' עוזי ומעוזי- ירמיה ט"ז			
ש. קי	כניסה	יציאה	ר"ת
18:52	20:12	21:02	י"ב
19:11	20:15	20:59	ת"א
19:04	20:17	21:03	חיפה
19:11	20:13	21:02	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – הלכות יום-טוב

Ice שאלה: ?

אלו מלאכות מותרות לומר לנכרי ביום טוב, לצורך ישראל? האם מותר להתקלח ביום טוב?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

מותר לישראל לומר לנכרי ביום טוב להדליק לו את נורת החשמל לצורך האכילה או הלימוד, וכן להזמין עבורו את המעלית לרדת או לעלות לקומה הרצויה, וכן מותר לומר לו להדליק את המזגן. **מקורות:** הדלקת חשמל ביום טוב הוא דרבנן משום נולד, והיו שבות דשבות במקום מצווה. עיין חזון עובדיה (יום טוב עמוד נג), ובספר ודבר דבר (פט"ז ס"י).

אין להתרחץ ביום טוב במים שהוחמו באותו יום, ולכן אין להתיר להתקלח במים שהוחמו על ידי בוילר או יונקרט. **מקורות:** אף שיש ביונקרט פיילוט שהוא להבה קטנה הדולק כל הזמן. כן העלה אמו"ר שליט"א בספרו ודבר דבר (פט"ז אות יח). ובפרט שעל ידי השימוש ביונקרט הוא מבצע הצתה חדשה.

מעיקר הדין מותר להתקלח במים חמים שהוחמו על ידי דוד שמש, ויש אוסרים, וכן הדין לדעת בני אשכנז. **מקורות:** הראש"ל בספרו חזון עובדיה יום טוב (עמוד מא), הגרש"ז אוירבך בספר שמירת שבת כהלכתה ח"א (פי"ד הערה יב). וע"ע בספר הליכות שלמה- יו"ט, וכ"כ בשו"ת דברי דוד להגר"ד טהרני ח"א (סימן כט) ובפרט אם מצטער. וע"ע לאמו"ר שליט"א בספרו ודבר דבר (פט"ז הי"ח).

ויש מחמירים אף לדעת הספרדים. **מקורות:** הגרב"ץ אבא שאול הובא בספר ברוך שאמר (פי"ח ס"ב).

היה דין כל האדם לכף זכות

להלן סיפור מופלא ביותר, ויש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו לדון כל האדם לכף זכות. לעיתים ייתכן, כי אף מראה עינינו יכול להטעותנו! ואם נחקור, נדרוש ונבדוק, ייתכן מאוד שנגלה, כי פני הדברים אינם כפי שנראים. ומעשה שהיה- כך היה:

מעשה במשפחה, שקירבה משפחת עולים מרוסיה. שבת אחת אירחו את העולים החדשים בביתם לסעודת שבת. כל המסובים חוו תחושת התעלות מופלאה, וסעודת ליל השבת תובלה בשירים ובדברי תורה. והנה כאשר נסתיימה הארוחה, האורחים הודו בחום למארחים ועזבו את ביתם.

אם המשפחה יצאה למרפסת ולתדהמתה הרבה רואה היא כי אורחיהם עוצרים מונית ונוסעים... בו במקום החליטה, כי לא ימשיכו את הקשר עמם.

בצאת השבת התקשרה אחת מבנות משפחת העולים והודתה על האירוח המושלם. במהלך השיחה סיפרה, כי כאשר ירדו מן הבית, חש אביהם בלחצים בקרבו, ומכיוון שהיה רופא במקצועו אבחן מיד את מצבו והבין, כי נמצא הוא בעיצומו של התקף לב קשה, על כן מיהרו ועצרו מונית, שהבהילה אותם לבית-הרפואה.

פרנסה במה תלויה

בתקופת הצדיק רבי חנוך צבי מבנדין, אירע שהידרדר מצב הפרנסה בעירו, ורבים התקשו להביא פרנסה וטרף לביתם. התכנסו תושבי העיר בבית המדרש, ורבי חנוך צבי נשא לפניהם דברים ואמר: "במשנה באבות אמרו: 'לא הזיק נחש ועקרב בירושלים... ולא אמר אדם, צר לי המקום שאלין בירושלים'. לכאורה, מהו הקשר בין שני המאמרים?". "אלא נחש ועקרב' אלו בעלי לשון הרע והולכי רכיל, המכשישים את סביבתם בארס לשונם. והואיל ובירושלים 'לא הזיק נחש ועקרב' – דהיינו, לא היו בעלי לשון הרע, ממילא, הייתה הפרנסה מצויה בשפע, ואיש לא אמר 'צר לי המקום', כי הייתה פרנסה בשפע לכל".

קבלת בזיונות ככפרת עוונות

מספרים, שבאחד הימים ראו את הגאון רבי ישראל מאיר, ה'חפץ חיים' זצ"ל בוכה בכי מר. למראה זה תמהו האנשים ושאלוהו: "מדוע כבוד תורתו בוכה?". על כך השיב להם הצדיק: "מאז שהתפרסמתי כ'חפץ חיים', אין מי שיבזה אותי ויצער אותי בעולם הזה, וכיצד אזכה לכפרת על עוונות?".

מנויים

לקבלת העלון חנם ב- email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הרה"ק רבי חיים אלעזר שפירא זצ"ל אבדק"ק מונקאטש - נולד בסטריז'וב שבפולניה בשנת ה'תרל"ב (1871). נקרא ע"ש אבי זקנו, ר' אלעזר שפירא מלאנצהוט. בגיל 3 חלה והגיע עד שערי מוות והוסיפו לו את השם חיים. **גאון אדיר בתורה בנגלה ובנסתר.**

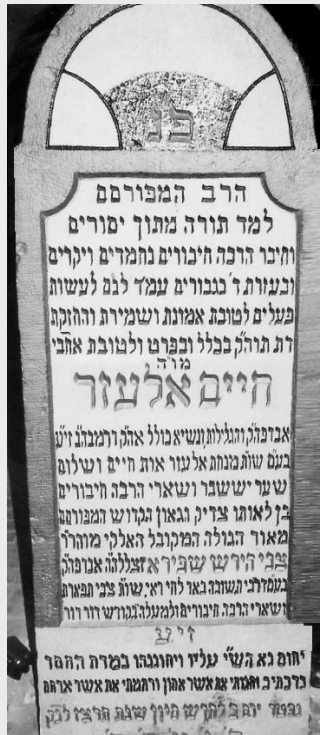
לאחר פטירת אביו בשנת ה'תרע"ד (1913) מילא את מקומו. מגדולי מנהיגי היהדות באונגארן שהשפעתו התפשטה על פני תבל. נודע בדרשותיו הנלהבות שעוררו את הלבבות. הקים את כולל תפארת צבי (ע"ש אביו). הקים את שכונת בתי מונקאטש בירושלים. ולאחר מלחמת העולם הראשונה ייסד את ישיבת דרכי תשובה, שמשכה אליה רבים מכל רחבי הונגריה וצ'כוסלובקיה, הוא אף עמד בראשה. נפטר ביום ב' סיון ה'תרצ"ז (1937). ציונו בבית העלמין בקרופיץ. חי כ-66 שנים. לאחר פטירתו שימש חתנו, ר' ברוך יהושע רבינוביץ כרב העיר ואדמו"ר חסידות מונקאטש.

אביו: ר' צבי הירש ממונקאטש (בעל דרכי תשובה). **אמו:** הרבנית אסתר.

בתו (היחידה): מרת חיה פרימא רבקה (נישאה לר' ברוך יהושע ירחמיאל רבינוביץ')

נשותיו: הרבנית חיה חאשא (בת ר' שרגא יאיר רבינוביץ מביאלובז'ג- זיווג ראשון, נישא בשנת ה'תרמ"ז-1886), הרבנית רחל פרל (בת ר' יעקב משה סאפרין מקאמארא- זיווג שני, נישא בשנת ה'תרפ"ז-1926).

מתלמידיו: ר' יצחק אייזיק מושקוביץ (אב"ד מאור הגולה), ר' נטע שלמה שליסל (דומ"ץ מונקאץ ומח"ס נטע שעשועים), ר' דוד קליין (מח"ס בית ארזים), ר' יצחק שטרנהעל (מח"ס כוכבי יצחק ורב בבליטומור), ר' יחיאל מיכל גאלד (מח"ס מאסף לכל המחנות)

מספריו: **ימנחת אלעזר** - 5 כרכים, שו"ת **אות חיים** - הלכות תפילין **אות שלום** - הלכות מילה **ידברי קודש** - דרשות **ידברי תורה** - 9 כרכים המכילים חידושים, רמזים ואגדות **ידרכי תשובה** - הלכות מקוואות **יהגות הירושלמי** - פירוש על תלמוד ירושלמי **חיים ושלום** - על התורה **אדון כל יחמישה מאמרות** - תורת שבת, סמוכים לעד, נוסח התפילה, מילי דהספידא, זיכרון צדיקים **ימשמיע ישועה** - חיזוק אמונה בביאתו הקרובה של המשיח **ינימוקי אורח חיים** - על חלק אורח חיים בשלחן ערוך **יעולות תמיד** - על מסכת תמיד בתלמוד בבלי **ישער יששכר** - על המועדים.

בספר 'שיח זקנים' מובא סיפורו של הרה"ח ר' חיים אלטר לעפקאוויטש: "אבי ז"ל הוצרך להתייצב בפני ועד הצבא ביום צום גדליה בשנת ה'תרצ"ג (1930) בערך, וכידוע כדי להיפטר מהשירות הצבאי היו משחדים את אנשי הוועד (קאמיסיאן), אבל בעיר נירעדהאז, שם הוצרך אבי להתייצב, היה קאמיסיאן שהיה שונא ישראל מובהק ועל אף תאוותו לממון- היה כובשה ובלבד שיוכל לצער ולשלוח לצבא יהודי. אחד מאנשי עירנו, הרה"ח ר' לייבוש קליין ז"ל, נסע בראש השנה לרה"ק ממונקאטש. שלח אבי עמו פתקא אל הרה"ק, כדי שיברך אותו שיוכל, על אף שהמצב שנראה ללא מוצא להשתחרר מן הגיוס לצבא. ביום צום גדליה בבוקר חזר ר' לייבוש ממונקאטש ברכבת. באותה רכבת נסע אבי לנירעדהאז להתייצב בפני ועד הצבא, ופגש את ר' לייבוש באחד הקרונות. אמר לו ר' לייבוש, שהרב ממונקאטש אמר: **"עוד היום תחזור, משם עם זקנך ופאוּתְיִךְ"**.

"כשהגיע אבי לנירעדהאז, כבר מצא שם את אביו, שהראה לו בידיו, שכבר עשה כל מה שביכולתו ואי אפשר לשחדו, ואינו רואה כל מוצא. אבי עשה איזה פעולה ברגלו, וגם מרח על המקום ההוא, שע"י זה היה נראה

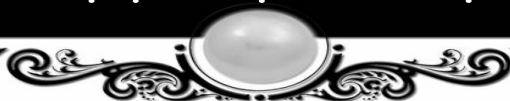
כחולה מעט. והנה בדרך כלל, אף כשהגיעו חולים שבאמת, לא היו מסוגלים לשרת בצבא, מכל מקום ברשתם היו אנשי הצבא גוזזים את זקנם ופאותיהם, ורק לאחר מכן היו משחררים אותם לנפשם".

"כשעמד אבי לפני אנשי הוועד, וראו את החולי על רגלו, אמרו **'שמה מונח המטבע'**. כלומר, שאבי עשה כאן איזה רמאות, ואעפ"כ שלא כדרך הטבע שחררו אותו, וגם לא התעללו בו ולא גזזו את זקנו ופאוּתְיִךְ, ואמרו לו שישלחו אליו את כתב הפטור באמצעות הדואר. זוכר אני כשהגיע הפטור, היה כתוב, שבשנים כתיקונן משוחרר, ובעת מלחמה ג"כ אינו ראוי, כי אם לעשות איזה שירות, אבל לא להחזיק כלי מלחמה בידו".

○ יפר הגה"צ ר' אלחנן היילפרין שליט"א ששמע מהרה"צ האדמו"ר ממונקאטש שליט"א: "זקנו בעל המנחת אלעזר זצ"ל בהיותו בבית הרפואה בבודאפעסט, בחודשי החורף תרצ"ז (1937) קודם פטירתו, ביקש לסדר לו מניין לשבת קודש בחדר פרטי בבית-הרפואה. ההנהלה הסכימה, בתנאי שישמור על השקט שלא יטרידו את החולים. אולם הרה"ק ממונקאטש זצ"ל באמירת הוודו לה' במנחת ערב שבת קודש, אמר בהתרגשות וזעקת הלב, הפסוקים: **"יאמרו גאולי ה' אִשֶׁר גָּאֵלְם מִיַּד צָר, וַיִּמְאַרְצוּת קַבְּצִים מִמְצָרָח וּמִמְעַרְב מִצְפּוֹן וּמִיָּם (תהלים קז,ג)".** ובאומרו הפסוקים **"וַיִּצְעְקוּ אֶל ה', וַיִּצְעְקוּ אֶל ה'"** רעשו סיפי הבית מקול בכיותיו, עד שנתקבצו כל המון אנשי בית-הרפואה כי נבהלו".

האחיות מסרו המאורע הזה להנהלת בית-הרפואה, ומיד הגיע המנהל בטענה חזקה שרימו אותו, כי לא קיים הרה"ק הבטחתו לבל ירעיש, ענה לו הרה"ק: **"וכי אני הראשון, שעושה רעש בבית-הרפואה? הלא אתמול היה רעש כזה, ועוד גדול משל היום!** השיב המנהל: **'הרעש אתמול היה מחמת פצוע קשה שהובא לכאן, ולא יכלו להשקיט את כאביו, ומחמת כן צעק בקולי קולות, ודבר כזה קורה מזמן לזמן בבית-הרפואה, אבל רעש הרבי היה על חינום ולא דבר'**. ענהו הרה"ק בהתרגשות: **'מה אתה יודע על גודל הכאב וצער השכינה הקדושה וצער כלל ישראל, האם תדע כמה כואב ומר ליהודי, המצפה כבר אלפיים שנה לביאת המשיח? הלא הכאב גדול פי כמה, ואיך לא אצעק?!'** (שיחתן של עבדי אבות)

ה האדמו"ר ממונקאטש, חיבב מאוד את נכדו הקטן, צבי (שנולד לאחר שנים ארוכות לבתו היחידה). בחודש אלול, בשנה האחרונה לחייו, כשתקע האדמו"ר בשופר, ביקש הילד שיתקע עוד תקיעה אחת בעבורו. הסב נענה, וכל החודש תקע עוד תקיעה לשמחת נכדו. כשהגיע ערב ראש-השנה לא תקע האדמו"ר בשופר, מכיוון שאין תוקעים בערב ראש-השנה. אולם הנכד לא ויתר, רקע ברגליו והתחנן: **"תקיעה אחת, רק תקיעה אחת"**. לבסוף הסב נכנע לו ותקע תקיעה אחת. בראש-השנה, לפני התקיעות, פתח האדמו"ר את ארון-הקודש וקרא: **"ריבונו-של-עולם! עליי לבקש מחילה על שעברתי על המנהג המקובל ותקעתי אתמול בשופר! עשיתי זאת, כי לא יכולתי לשאת את בכוי של נכדי. ואתה, ריבונו-של-עולם, בניך שוכבים על הארץ ומתחננים - רק תקיעה אחת! תקע בשופר גדול לְחֵרֹתְנוּ! האם לא תיענה לתחנוני בניך?!"**

כידוע, כל אותם ארבעים ותשעה ימים של ספירת העומר הנקראים בלשון חכמנו 'מטמונים' (המלה מטמונים מורכבת משתי מילים - מ"ט מונים). ימים נשגבים אלו נועדו לאפשר לנו לעשות חשבון נפש ולתקן את מידותינו ונכין את עצמנו, כדי שנהיה ראויים ככל האפשר לקבלת התורה הקדושה. להלן סיפור מופלא ביותר, שהובא בספר "עולם חסד יבנה", ויש בו כדי ללמדנו שכאשר אדם מקיים מצווה, זכות אותה מצווה עומדת לו ולבניו ואף מצילה את אשר לו. ומעשה שהיה - כך היה:

רבי יעקב הרמן מניו יורק - ירושלים (אשר חי בין השנים ה'תר"מ - ה'תשכ"ז) 1879-1967 היה ידוע כענק בענקים במעשה החסד הרבים שלו, ובעיקר בקיום מצוות הכנסת אורחים. אותם אנשים, שזכו להכירו אישית, זוכרים את הַדְּוָדִים וְהַפְּסִיָּרִים הַעֲנָקִיִּים שהיו בביתו, **זאת על אף שהרב ורעייתו היו מבוגרים והסתפקו במעט מזון לצורך מחייתם.** בכל פעם שהיה מאן דהו צריך לערוך שמחה משפחתית, ידע כי סירי בישול ענקיים אפשר להשיג אצל הרב הרמן.

מעשה החסד הנפלאים והמדהימים שלו היו ניכרים לעין כל. אדם שהיה נכנס לביתו של הרב בשעות הצהריים, היה מגלה כי הבית נהפך למעין מסעדה. עניים, מסכנים ומקבצי נדבות ואנשים אשר לא השיגה ידם לאכול, מסובים ליד השולחן, כאשר ארוחה חמה מוגשת להם בפנים מוארות בידי הרבנית.

המעשה המופלא שלפנינו קרה בסתיו שנת ה'תרפ"ט (1928). באותה תקופה בני הזוג התגוררו עדיין בניו-יורק: לילה אחד התעוררה אשת הרב הרמן בבכי סוער. היא סיפרה לבעלה, כי **ראתה בחלום את אברהם אבינו ושרה אמנו בוכים ומקוננים מרה.** היא קרעה את בגדיה והצטרפה אליהם בבכי, ואמרה לאבות הקדושים, כי לא תעזוב את החדר, עד שיבטיחו שתפילותיה תתקבלנה. שרה אמנו הביטה בה, **והבטיחה לה, שתפילותיה התקבלו.**

אותה עת היה להם בן שלמד בישיבת "כנסת ישראל" בעיר הקודש חברון. מבלי קשר לחלום, לכאורה, פנה הרב לרעייתו ואמר לה: **"היות שזה כבר ארבע שנים, שהבן נחום דוד לומד בישיבה ולא ראינוהו, ועתה מלאו לו עשרים שנה, צריך אפוא שיחזור הביתה ולמצוא לו שידוך".** האם התנגדה באמרה: "הוא בסך הכל בגיל עשרים. עדיין הוא צעיר. תניח לו ללמוד עוד שנה". מאחר שהם היו חלוקים בדעותיהם, הם הגישו את טענותיהם לפני רבי ברוך דוד ליבוביץ ר"מ דקמניץ, שהתאכסן אותם ימים בביתם, והוא הצדיק את עמדת הבעל.

לאחר שהתקבלה ההחלטה, בו ביום נשלח מכתב לבן שיחזור מיד לניו-יורק. **בבואו, הציעו לו שידוך שהורי המדוברת שמים... אברהם ושרה!** הם ראו בכך סימן מהשמים לגבי הזיווג, ואכן בנם נישא בשעה טובה ומוצלחת לכלה המיועדת. מיד לאחר נישואיו ניסה החתן לשדל את רעייתו לחזור לחברון, כדי שיוכל להמשיך בלימודיו. אולם הכלה בהיותה בת יחידה, לא יכלה להסכים ונאלץ הבעל הטרי להסכים לדעתה.

והנה לפתע באותם ימים, י"ח אב ה'תרפ"ט, פרצו מאורעות הדמים, וכשבעים יהודים הי"ד נטבחו בחברון, ביניהם היו כ"ה מבני הישיבה בחברון. **אותה הישיבה שבה הבן למד! רק עתה גילה הרב הרמן לאשתו: "את זוכרת אותו חלום, שבו ראית את אברהם אבינו ושרה אמנו בוכים? בגלל אותו חלום החלטתי להחזיר את בננו הביתה. חשתי, כי האבות הקדושים שמידתם הבולטת הייתה חסד, באו להציל את בננו בזכות מצוות הכנסת אורחים שאותה אימצנו בביתנו".**

עֲזָרָה בְּבֵית

מסופר על הגאון רבי נפתלי דוב מאמסטרדם זצ"ל הידוע כאב"ד אלקסוט, כי לאחר נישואיו נשאל על ידי רבו, הגאון רבי ישראל מסלנט: **"רבי נפתלי, אמור נא לי, האם אתה עוסק במצות גמ"ח?",** השיב לו תלמידו בהכנעה: **"מורי ורבי, אין לי כסף במה לעשות גמ"ח".**

"לא התכוונתי לגמ"ח בממון" - החזיר לו רבי ישראל - **"אני מתכוון, אם אתה עוסק בחסד בתוך ביתך עם אשתך, צריך אתה לדעת כי לא לקחת שפחה כדי שתשרת אותך, אשתך היא כגופך, ועליך לעזור לה".** לאחר פטירת רעייתו, נשא רבי נפתלי לעת זקנותו אישה זקנה שתטפל בו. **אולם אישה זו חלתה מיד ונפל בחלקו לטפל בה.** לאנשים הסובבים את הרב התגלה המראה המופלא הבא: רבי נפתלי הישיש והחלוש, שכוחו לא היה עימו היה משרת את אשתו בכל כוחו. הוא עצמו היה מנקה את הבית, שוטף ומדיח את הכלים, מסיק את התנור ועוסק בכל העבודות הקשות, **והכל מתוך חיבה ושמחה על כך שב"ה נתגלגלה לידו הזדמנות להיטיב עם הזולת.**

הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל נאגי' בן עזרא ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב יהודית הי"ו הרב ראובן רפאל בן פלורה ז"ל דרוז יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל שני בת אסתר ע"ה שמשון כדר ז"ל בן שרה הי"ו חי זידי בן קלרה ז"ל כל נשמות עם ישראל

הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איירן ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חנה בת לאה ע"ה שרה בת מלכה ע"ה עודד מנשה ז"ל בן זהבה הי"ו מסעוד בן יקוט ז"ל

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה יפה בת גאולה ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה יורם בנימין ז"ל בן חביבה הי"ו יוסף בן סעדה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שח' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה